

S O M - H I

Setmanari portantveu de la Joventut d'Esquerra «Estat Català» de Badalona i Santa Coloma de Gramanet

14 març 1936

Redacció i Administració: Carme, 57

Número solt: 20 cts.

La Pàtria

L'home té una sola pàtria com té
un sol pare i una sola família
E. Prat de la Riba

Aquestes paraules ens venen a la memòria cada vegada que llegim un setmanari local els redactors del qual sembla que tinguin a llur pàtria en el mateix concepte i estima que l'Estat a que pertany. I recordem tant les paraules d'Enric Prat de la Riba, perquè el setmanari en qüestió és escrit en català, redactat per persones que es diuen catalanistes i llegit per menestrals els quals—per no llegir altra premsa—no han pogut destriar encara quina és la seva veritable pàtria degut a que els redactors prou s'han guardat de fer manifestacions que permetessin esbrinar si les seves preferències eren per la pàtria Catalunya o per la pàtria Estat.

Moltes són les vegades que en una pàgina hem llegit el logís a la nació espanyola o la ressenya d'actes on el pabelló nacional ha estat ovacionat, i a la següent, glossar la bellesa de la pàtria nostrada, les seves tradicionals costums i les gestes dels nostres avantpassats guiats sempre per la gloriosa bandera catalana. I heus ací com els lectors al llegir tantes pàtries i tantes banderes, acaben per confondre la Pàtria amb l'Estat i la bandera catalana amb un emblema regional.

Aquesta falta de concreció en l'escriure, desorienta a la gent i els inculca aquell patriotisme esquifit i arcaic que tan bé va en els polítics de secà, sostenidors de què la bandera catalana no és res més que *un trajo indecente* i Catalunya *una de las regiones de la nación española*. Si els redactors del periòdic local entenen que un Estat és també una pàtria, bé està que per un igual ho tractin, però llavors hauran de convenir que de la mateixa manera que la pàtria dels catalans és Espanya, la dels indis serà Anglaterra i la dels negres del Congo, Bèlgica; gran absurd que posa de

relleu com la pàtria Estat és un concepte artificial.

La pàtria està formada per la terra i la col·lectivitat que parla una mateixa llengua, té unes mateixes costums, té una història pròpia i té una mateixa psicologia o manera especial de comprendre les coses. La pàtria, per un català, no pot ésser altra que Catalunya, puix que aquest país parla una sola i única llengua, diferent de les altres llengües del món; té uns mateixos costums, una història pròpia i una idiosincràcia que no té ningú més. La pàtria dels catalans tan si formen part de l'Estat espanyol com si formen part de l'Estat francès, no és altra que Catalunya. Estimar-la per damunt de tot, per defectes que tingui és el nostre deure. El patriotisme que per existir necessita la convicció que la pàtria d'un hom és la millor del món, és un fals patriotisme. Aquell que el senti així ha d'ésser per força un patriota eventual en el qual no es pot confiar perquè racionalment ha d'estar disposat a canviar de pàtria el dia que en trobi una que li sembli millor. El patriotisme dels que no creuen que llur país sigui el millor, i així i tot el saben estimar, és el que realment contribueix a fer pròspera i civilitzada la seva pàtria.

En tot, si la història del nostre poble no fos un seguit d'escarnis que ens revoltin i ens empenyen a la total reconquesta dels nostres drets i llibertats, potser avui no ens hauríem posat on no ens demanen deixant al concepte de pàtria l'elasticidad que alguns volen donar-li. Emprò no es així, els catalans hem vist la poca cosa que podíem esperar dels nostres Governos i no conformant-nos a morir, hem aixecat ben alt el nostre esperit, l'esperit de Catalunya, l'única pàtria dels catalans.

El concepte doncs, de pàtria gran i pàtria petita no el comprenem i creiem que tampoc el comprenen els redactors del periòdic a que ens referim, preguntant-els-hi, en bé general que en els articles destriïn bé els dos conceptes d'Estat i Nació.

MOSCAFERA